



כתרים לאותיות

וזידושים בענייני פרשת וירא
בדרך הרבנו והסוד

יקח נא מעט מים ורחצו וגו' (בראשית י"ח ד')

רמזו בהאי קרא למש"כ בזוהר שחיה אברהם טובל ומטהר לכל הבאים אצלו בטומאה ורמזו לג' המלאכים שבאו לאברהם שהם מיכאל גבריאל ורפאל בתיבות פסוק זה

הוא בגי' מיכאל. והתיבות מים ורחצו רגליכם הר"ת שלהם הוא בגי' גבריאל. ובמש"כ והשענו תחת העץ יש רמז לרפאל. והיינו שהמילה השענו היא אותיות נושעה ויש בה רמז לישועה וישועה שייכא לרפואה כמו שאומרים בברכת רפאנו-רפאנו ה' ונרפא הושענו ונושעה.

ובמש"כ אח"כ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר יש עוד רמז בזה. והיינו שהר"ת והס"ת שלהם יש בו את האותיות רפאל למות הו"מ. והאותיות הו"מ הם בגי' הבן. ויש בזה רמז לג' המלאכים שרפאל הוא לרפאות את אברהם וגבריאל הוא להפוך את סדום ושייך למות ומיכאל הוא לבשר את בשורת הבן.

מעט מים ורחצו דהיינו ינממ"ו עם מניין ה' אותיות הוא בגי' מקוה. ואפשר דמש"כ מעט מים רומזו לדין דמעין מטהר בכל שהוא [והיינו למ"ד דאף באדם דינו כן].

ונראה שהתיבות יקח נא מעט הם בגי' רפ"ח ורומזו לרפ"ח ניצוצות דשייכי לגבורות. והוא הגי' של חסד גבורה. וחיבורם שייך למיתוק הגבורות. וזהו שכ' אח"כ מים דשייכי לחסד ולמיתוק הגבורות.

והנה האי קרא איירי בג' המלאכים שבאו לאברהם שהם מיכאל גבריאל ורפאל. ונראה שיש לזה רמז שמיכאל שייך לחסד ולמייים. והמילה מיים עה"כ היא בגי' מיכאל. והתיבות יקח נא מעט הר"ת שלהם עה"כ

בזוהר [וירא] פי' עה"פ יקח נא מעט מים ורחצו וגו' ביאר שאברהם שייך למים ולחסד ולכן היה מטהר את כל הבא אליו בטבילה במים אם היה טמא ולא היו נכנסים אליו בטומאה. והיה לו סימן שמי שאינו מאמין בבורא העץ לא היה מסוכך עליו ואז היה מלמדו ומתקנו. וכן אם היה טמא היה שם מעין שהיו המים עולים לקראתו והיה טובל. ואם היה צריך ז' נקיים היה המעין מתייבש. וכך היה בודק את כל הבא אצלו.

ונראה שיש לזה רמז בתיבות הפסוק יקח נא מעט מים. והיינו שעם מניין י"א אותיות הוא בגי' ארבעים סאה. והוא רמז שהיה אברהם טובל הטמאים במקוה של ארבעים סאה. ויש בזה עוד רמז שהר"ת של התיבות יקח נא

ויען אברהם וגו' ואנכי עפר ואפר (שם י"ח כ"ז)

רמזו בהאי קרא למיתוק גבורות מנצפ"ך בחסד דאברהם ורמזו במה שאומרים אחר שמונ"ע ונפשי כעפר לכל תהיה

דאברהם שייך לחסד ובמילים עפר ואפר איכא ב' פעמים פ"ר שרומזים למנצפ"ך כפולות שהם בגי' ב' פעמים פ"ר. והמילה ואנכי היא בגי' א' אלקים. ורומז למיתוק הגבורות דשייכי לאלקים בא' דשייכא למיתוק כעניין מש"כ

ורומז לחיבור חסד דאברהם עם גבורה דיצחק דשייך למיתוק הדינים. והיינו שע"י העונה והשיפלות זוכים למיתוק הדינים. ונראה שזה נרמז נמי במה שאמר אברהם ואנכי עפר ואפר. והיינו

נראה שיש רמז למיתוק הדינים במה שאומרים אחר שמונ"ע ונפשי כעפר לכל תהיה. והיינו שהס"ת שלהם הוא ירל"ה. ועה"כ הם בגי' גבריאל. וגבריאל שייך לגבורות. והר"ת שלהם הוא וכל"ת שהם בגי' אברהם יצחק.



בזוהר (חקת) במיתוק דאפר פרה
אדומה דשייך לא' פ"ר.

ונראה שהתיבות ואנכי עפר ואפר
הם בגי' אלקים מנצפ"ך מנצפ"ך
הויה הויה הויה. והיינו דמיתוק
הגבורות דמנצפ"ך כפולות
דשייכי לשם אלקים שייך לג'
פעמים הויה כמש"כ הגר"א שזה
עניין ה' מלך ה' מלך ה' ימלך
לעולם ועד. והיינו שמלך מלך
ימלך הם בגי' מנצפ"ך. וג' פעמים
הויה שייכי למיתוקם.

ונראה שעניין זה נרמז במה שכ'
בתהילים (תהלים צ"ד י"ח)

אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה'
יסעדני. והיינו דמטה רגלי שייך
לענוה ושפלות דשייכא למטה
רגלי כעניין שפל ברך. וכן מצינו
שעניין הרגל שייך לענוה וגאווה
כמש"כ (שם ל"ו י"ב) אל תבואני
רגל גאווה. וזש"כ אם אמרתי מטה
רגלי דהיינו שיזכה לענוה - אז
יתמתקו הדינים ויתקיים בו חסדך
ה' יסעדני.

ונראה שיש בזה עוד רמז שהמילה
יסעדני היא בגי' צדיק. והצדיק
שייך למיתוק הדינים כמו שרמזו
במש"כ (ישע' כ"ד ט"ז) מכנ"ף

הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק.
והיינו שהמשיח שייך לצדיק ולצ'
דמנצפ"ך והוא ימתק לאותיות
מכנ"ף ממנצפ"ך.

ונראה שבמילה אברהם יש רמז
למיתוק כפולות מנצפ"ך והיינו
שאברהם בגי' גבריאל א' א'.
ויש בזה רמז לגבורות דכפולות
מנצפ"ך דשייכי לגבריאל
שמיתוקן הוא בב"פ א' כמש"כ
בזוהר בעניין המיתוק דא' פ"ר
דאפר פרה.

ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח (שם י"ט כ"ו)

ביאור דשייך עניין הפיכת סדום להיפוך הנהגת הרחמים דשייכא לשם הויה להנהגת הגבורה
דשייכא לשם אלקים ורמזים בזה

כ' התוס' בברכות (ז: ד"ה לא)
שימי השלוח של סדום היו כ"ו
שנה. והנה זהו הגי' של שם הויה.
וידוע ששם הויה שייך לרחמים.

ונראה שבזמן שנגמרו כ"ו שנים
פסקה מדת הרחמים להגן על
העיר סדום ונתהפכה. והיפוכה
רומז להפיכת הרחמים לגבורות.
והגבורות שייכי לשם אלקים
כידוע. ונראה דזש"כ (בראשית
י"ט כ"ט) ויהי בשחת אלקים
את ערי הכנע ויזכר אלקים את
אברהם וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את הערים אשר
ישב בהן לוט. והיינו שבהפיכת
והשחתת העיר הוזכר שם אלקים
ששלטו בה הגבורות דשייכי לשם
אלקים.

ונראה שב' התיבות שכ' ההפיכה
בהפך רומזים להיפוך י' חסדים
שהם כנגד י' גבורות דמנצפ"ך
כפולות שנתהפכו מחסד לגבורה.
ולכן הוזכרו בהאי קרא ב' פעמים

אלקים כנגד כפולות מנצפ"ך.
ונראה שבמילה מתוך יש רמז
לזה שהיא אותיות תם כ"ו. והיינו
שכשנגמרו כ"ו שנים שיישבה
סדום בשלוח ונגמרה שליטת
הנהגת הרחמים דשם הויה
עליה ונתהפכה לגבורה ודין ואז
נתהפכה העיר.

ונראה שיש רמז לזה במש"כ ויהי
בשחת אלקים את ערי הכנע
וגו'. והיינו שהמילה ערי היא בגי'
מנצפ"ך והמילה הכנע (עה"כ)
היא בגי' גבריאל שהוא המלאך
הממונה על הגבורות והוא המלאך
שהפך את סדום כמש"כ בחז"ל.

והנה כ' בחז"ל שהיו בסדום
חמשה כרכים וכנגדם ביקש
אברהם תחילה שלא תתהפך
בזכות חמישים צדיקים שהם
עולים עשרה לכל כרך. ונראה
שעניין חמשה מקומות הוא כנגד
חמשה גבורות. ועניין עשרה

צדיקים שייך למיתוק י' גבורות
דמנצפ"ך כפולות שמיתוקם הוא
בבחינת צדיק כמבואר בזוהר
וכמו שנרמז במש"כ מכנ"ף הארץ
זמירות שמענו צבי לצדיק.

ונראה דשייך לזה נמי מש"כ
במדרש שהיו בסדום חמשה
דיינים. והיינו דדיין שייך לגבורה
ודין. והדיינים נקראים אלקים
דשייך לדין. וה' דיינים הם כנגד ה'
גבורות מנצפ"ך ששלטו בסדום.

והנה איכא ד' מילויים לשם הויה
שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כמבואר
באר"י. והגי' שלהם היא רל"ב.
והגי' של המילה סדם (כמש"כ
בתורה חסר) היא ק"ד. וזהו הגי'
של ד' פעמים שם הויה. ונראה
שיש בזה עוד רמז שכל הקיום של
סדום בשלוח שהיה כ"ו שנים כנ"ל
הוא רק מכח שם הויה ששייך
לרחמים שיש בו ד' בחינות כנגד
ד' המילויים.



ביאור שעניין מש"כ באשת לוט ותהי נציב מלח שייך למיתוק הגבורות דשייך למלח שהוא בגי' ג' פעמים הויה ורמז במש"כ ותבט אשתו מאחריו לחילוף אותיות לוט באלב"ם ולחילופם באותיות

שאחריהם

הגבורות כמבואר באר"י. ושייך לזה עניין ברית מלח שמגן מן היסורים ועניין מה שאחז"ל בברכות שהמלח ממתקת את הבשר שהבשר שייך לגבורות ודינים ולכך הוא אדום וכמש"כ באר". ומיתוקו במלח שייך למיתוק הגבורות. ואיכא בחינה של מיתוק הגבורות בגי' פעמים הויה כמש"כ באר"י בעניין ג' פעמים הויה דכתיבי בקראי דה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעולם ועד שהתיבות מלך מלך ימלך הם בגי' מנצפ"ך וג' פעמים הויה שייכי למיתוקם. ומלח הוא בגי' ג' פעמים הויה.

ונראה שיש לזה רמז בתיבות אשת לוט שהם בגי' 746. וזהו הגי' של ג' חסד רחמים ג' חסד רחמים. והיינו שבהפיכת אשת לוט לנציב מלח נתמתקו הגבורות דמנצפ"ך כפולות. וכנגד כפילות מנצפ"ך איכא ב' פעמים ג' חסד רחמים שהם כנגד ג' פעמים הויה דשייך למיתוק הגבורות בחסד ורחמים.

ונראה שיש בזה רמז גם לחילוף אותיות לוט באלב"ם שהם אותיות אפ"ר. ורמזו למיתוק הגבורות בבחינת א' פ"ר כמש"כ בזהר בעניין אפר פרה אדומה שממתק ה' גבורות מנצפ"ך שבגי' פ"ר בא' דשייכא למיתוק.

ונראה שבזה יתבאר מש"כ בפסוק הבא וישכם אברהם בבקר אל המקום. והיינו שד' התיבות אברהם בבקר אל המקום רומזות לחסד דאברהם שייך לחסד. וכן בחינת בוקר וכדכתיב וחסדכם כענן בוקר ושייך לזה הא דאברהם תיקן שחרית. (ובאמת מהאי קרא למדו חז"ל שאברהם תיקן שחרית) ואל רמזו לשם א-ל דשייך לחסד. והמקום היינו שם הויה דשייך לבחינת מקום כמש"כ בתיקוני זוהר שי' פעמים י' ה' פעמים ה' ו' פעמים ו' ה' פעמים ה' הם ביחד בגי' מקום. וד' תיבות אלו הם כנגד ד' המילויים דשם הויה הרמזים בתיבות נציב מלח כנ"ל ובמילה סדם כנ"ל. ועניין המלח שייך למיתוק

והנה באשת לוט כ' (שם י"ט כ"ו) ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח. והפיכת סדום שייכא לים המלח כמש"כ (שם י"ג ג') עמק השדים הוא ים המלח והיינו סדום כמש"כ במלבי"ם ועוד.

ונראה שהגי' של מלח היא ג' פעמים הויה. ובחיבור עם כ"ו שנים שישבה סדום בשלוה הם ד' פעמים הויה שהם כנגד ד' המילויים של שם הויה שהם בגי' רל"ב.

ונראה שיש לזה רמז בתיבות נציב מלח שעשה"כ דב' תיבות הם בגי' רל"ב. והיינו שבמיתת אשת לוט יש בחינה של מיתוק הגבורות דשייכא להצלת לוט מהפיכת העיר. ויש לזה רמז במילה ותבט שהיא אותיות טובת.

והנה מאחריו היינו מאחורי לוט כמש"כ רש"י. ונראה שיש לזה רמז לאותיות שאחרי האותיות לוט שהם מ' ז' י'. והגי' שלהם היא נ"ז. וזהו הגי' של השמות א-ל הויה. ושמות אלו שייכי למיתוק הגבורות כמש"כ באר"י.

בשייכות עניין לוט לגאולה ורמז במש"כ ותהי נציב מלח לגאולה העתידה וביאור דשייך לזה מש"כ בזהר שמאחריו היינו שנסתכלה בשכינה

דתייתי תחיה דיחיון מתיא עכ"ל. והוא כמשנ"ת שיש לה שייכות לזמן הגאולה שיחיו המתים.

והנה בזהר כ' שמש"כ ותבט מאחריו היינו מאחורי השכינה. והוא בבחינת מש"כ במשה וראית את אחורי. ובאמת בפסוק שאחריו כ' וישכם אברהם בבקר וגו' את פני ה'. ונראה שיש בזה רמז לגאולה שהיא בבחינת בוקר כדכתיב שומרים לבוקר. ואז יתקיים מש"כ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר וגו' והוא בחינה של פני ה'.

רש"י. ונרמז בזה המילוי של תיבת לוט (שאותיות המילויים בבחינת אחורי האות שהם נסתרות בפנימיותן). והיינו האותיות למד ויו טית. ובגי' שלהם היא כמו הגי' של עת גאולה. ובפרקי דר"א שם כ' ששם אשתו של לוט הוא עדית. ונראה היא אותיות עתיד. והיינו דשייכא לבחינה של לעתיד לבא.

ונראה דשייך לזה מש"כ בתרגום ירושלמי על נציב מלח וז"ל והא היא קיימא עמוד דמלח עד זמן

והנה לוט בגי' גאולה. ודוד יצא מרות המואביה שבאה מבתו של לוט. ובפרקי דר"א (כ"ה) כ' שעניין מה שאשת לוט הביטה מאחוריו היינו שנכמרו רחמיה על בנותיה ולכן הביטה לאחוריה. ונראה שעניין הבטתה לאחוריה שייך לאחריתו של לוט דשייכא לגאולה ולמה שעתידי לצאת ממנו ומבתו דהיינו מואב ורות ודוד.

ונראה שזה נרמז במש"כ ותבט אשתו מאחריו. והיינו שמאחריו היינו מאחריו של לוט כמש"כ



ובאמת כ' בס' תורת הקנה בשם ס' הפליאה שאשתו של לוט היתה ראויה להשיג פני שכינה וכוונתה בהבטתה לאחוריו הייתה לטובה. וכ' שהיה שמה מלח ע"ש השכינה שנקראת מלח.

ונראה שבוה א"ש משנ"ת שעניין המלח שייך לג' פעמים הויה ולהמתקת הדינים וכן א"ש עם מש"כ בפרקי דר"א שנכמרו רחמיה על בנותיה והיינו דשייך עניין הבטתה לרחמים. ונראה שהמילה ותבט היא אותיות טובות. ורומז על כוונתה לטובה בהבטה זו. ואף מש"כ בפרקי דר"א שנקראת עדית שייך לזה שהקרקע הטובה בל' חז"ל היא עידית.

והנה כ' במדרש שעניין מה

שנשארה עומדת נציב מלח לדורות הוא כדי שיהיו מרננים שבחו של בורא עולם כמש"כ זכר עשה לנפלאותיו. ונראה שמה שבזכותה הבריות מודים ומשבחים לבורא בכל הדורות שייך לבחינת יהודה דשייך להודיה שנקרא ע"ש הפעם אודה.

ובאמת כ' בס' ארי במסתרים שמש"כ ותבט מאחוריו היינו על העתיד של לוט דשייך למלכות יהודה ובית דוד ולכן נעשית ברית מלח שהיא כרותה במלכות בית דוד.

ונראה שזה א"ש עם משנ"ת דשייך עניין נציב מלח למיתוק הגבורות. והיינו כמש"כ באר"י שבגאולה יתמתקו כל הגבורות ע"י משיח בן

דוד. והנה בפרקי דר"א (כ"ה) כ' שאשת לוט עומדת כנציב מלח עד היום ובכל יום לוחכים אותה השוורים עד רגליה ובכל בוקר היא צומחת מחדש. ונראה שנרמז בזה עניין תיקונה שהוא עד הרגליים שהם בבחינת עקבתא דמשיחא. ומה שחוזרת וצומחת בבוקר שייך לגאולה שהיא בבחינת בוקר ושייך לצמיחת קרן דוד. וזש"כ אחר נציב מלח וישכם אברהם בבקר וכנ"ל. ועניין מה שנקראת עדית יש לפרש דשייך להיפוך הרע לטוב שיהיה בגאולה שהטוב שייך לבחינת עידית. ושייך לזה נמי הא דותבט היא אותיות טובות.

בשייכות עניין מים אחרונים ומלח סדומית לגאולה העתידה ולמיתוק הגבורות

והנה כ' בחז"ל שעניין מים אחרונים הוא לבטל מלח סדומית שמשמא את העין. ונראה שב' הבחינות של מים ראשונים ומים אחרונים הם כנגד ב' ההמתקות של מנצפ"ך כפולות שמיתוקן הוא בחסד דשייך למים כמש"כ בזוהר (תולדות). ומים הם בגי' צ' דשייך למיתוק מנצפ"ך בבחינת צדיק.

והיינו כמש"כ באר"י שיש ב' בחינות של פתיחת המ' הסתומה דלמרבה המשרה בגאולה. והא' הוא בגאולת מצרים שנפתחת ממ' סתומה למ' רגילה. והב' הוא בגאולה העתידה שתפתח לגמרי

באלכסון ונעשית ב' דלתין ועם ו' דיסוד הפותחה נעשה ד' ו' ד'. והנה האות מ' במילוי אפשר לכותבה מי"ם. ונראה דשייך לזה עניין מים ראשונים ומים אחרונים שהם כנגד גאולת מצרים והגאולה העתידה. והם כנגד מיתוק מנצפ"ך כפולות. (והיינו דגאולת מצרים שייכא למ' והגאולה העתידה לס' שהם כנגד ב' הבחינות דמנצפ"ך כפולות).

ונראה דשייך לזה מה שדרשו חז"ל עניין מים ראשונים ומים אחרונים ממה שכ' והתקדשתם והייתם קדושים. והיינו כמש"כ והייתם

קדושים לאלקים אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים. והיינו דשייך והייתם קדושים לגאולת מצרים שכנגדה אני ה' אלקיכם ולגאולה העתידה שהיא כנגד להיות לכם לאלקים.

ונראה שלפי המתבאר אתי שפיר הא דשייך עניין מים אחרונים למלח סדומית והיינו למה שסדום הפכה למלח וכדכתיב באשת לוט ותהי נציב מלח. דלהנ"ל גם עניין מים אחרונים וגם עניין המלח דסדום שייכי לגאולה העתידה ולמיתוק הגבורות.

ויטע אשל בבאר שבע (שם כ"א ל"ג)

בעניין מש"כ במהר"ל שהשבע שייך לטבע והשמונה למעל הטבע ורמזים בזה בהאי קרא

בזוהר (וירא) כ' שבשעה שאברהם נימול זכה למלכות. ומה שמלך דוד בחברון שבע שנים הוא כדי להתחבר לאבות שע"ז תהיה מלכותו שלימה. ויש לרמוז שהאבות והאמהות

שייכי לקידוש השבע שג' אבות וד' אמהות הם שבע. וברמב"ם הל' מלכים (פ"ט ה"א) מבואר שאברהם נצטווה במצווה יתירה על ז' מצוות של בני נח והיא המילה. ונראה שיש בזה רמז

שהמילה שייכא לבחינת ח' שהיא ביום השמיני. ולכן היא המצווה השמינית. והשמונה שייך למעל הטבע כמש"כ במהר"ל. והיינו שע"י הברית יש כח לישראל להתגבר על הטבע.



שזה גם עניין מה שנרמזו בהאי קרא ג' פעמים שבע.

ונראה דאיכא בהאי קרא דאשל בבאר שבע י' תיבות. ובתיבות אשל בבאר שבע איכא י' אותיות ויש בזה רמז לעניין העשר.

ונראה שיש בתיבות אלו רמז גם לשם הויה. והיינו שאשל בבאר שבע בגימטריא קטנה 26 כשם הויה. ושם הויה מורה על ההנהגה מעל הטבע כמש"כ בשל"ה. ויש בזה רמז שגם מה שנראה כטבע הרמז בשבע הוא באמת מעל הטבע.

הגשמי וקידושו והפיכתו לבחינה של למעלה מן הטבע דשייכא לשמונה.

ונראה שבתבות אשל בבאר שבע רמז ג' פעמים שבע. והיינו שאשל בג"ק שבע וכן בבאר בג"ק שבע כנ"ל. וכן שבע מורה על השבע כפשוטו. והגר"א כ' שהשבע בצירוף השלש הוא שלימות העשר. (וכמו שמצינו דאיכא י' ספירות וי' מאמרות וכו'). ומבאר שזה עניין ג' סעודות של שבת שמשלימים את בחינת השבע של יום השביעי. וא"כ י"ל

ויש לרמז בזה מש"כ אצל אברהם ויטע אשל בבאר שבע שלימד לכל באי עולם שכל הטבע הוא רק מהבורא. וכמש"כ במהר"ל שהשבע שייך לטבע. וכדאיתא בחז"ל שנתן להם לאכול ואמר להם לברך לבורא שמשלו אכלתם.

ונראה שהמילה אשל היא בג"ק שבע. וכן המילה בבאר היא בג"ק שבע. ובזכות קידוש השבע זכה למלכות שהיא שביעית בחג"ת נהי"מ. וזה נרמז במילתו בשמיני שרומזת להתגברות על השבע

וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו וגו' (שם כ"ב ג')

רמזים בעקידת יצחק דשייך למיתוק הגבורות וביאור במה שאברהם בגי' ח' פעמים א-ל ויצחק בגי' ח' פעמים הויה ובמה שחמור רמז לח' פעמים גבריאל שהוא בגי' מו"ד ובמה שחסד רמז לח' פעמים דין שהוא בגי' ס"ד ובמה שחשמל רמז לח' פעמים חסד רחמים שהם בגי' שמ"ל ובמה שחשך רמז לח' פעמים ש"ך ניצוצות קרדוניתא וביאור שבכולם נרמז עניין מיתוק הגבורות דשייך לכפרת החטא שנרמז בח'

באברהם יצחק כנ"ל. ונראה דשייך לזה עניין ההדס שהוא כנגד יעקב כמש"כ במ"ר (אמור). והדס הוא אותיות ה' ד"ס ונרמז בזה ה' פעמים דין שבגי' ד"ס והוא כנגד ה' גבורות המתמתקים ביעקב דשייך לחיבור יסד דאברהם עם גבורה דיצחק כמש"כ בזוהר שיעקב כולל ג' אבות. וה' פעמים דין הם בגי' ש"ך ורמז לש"ך ניצוצות קרדוניתא דשייכי לה' גבורות כמש"כ באר"י. ונראה דשייך לזה מש"כ בעקידה אחר מש"כ ויחבש את חמרו וגו' ויבקע עצי עלה וגו' והיינו שהמילה ויבקע היא אותיות יעקב. והתיבות ויחבש את עה"כ דב' תיבות הם בגי' יעקב ישראל. והתיבות יעקב ישראל הם בגי' כ"ח פעמים הויה (עם כולל אחד). ואפשר דשייך לזה מש"כ וקוי ה'

דאברהם עם ח' פעמים הויה דיצחק. וחיבור השמות א-ל והויה שייך למיתוק הגבורות כמש"כ באר"י. והתיבות אברהם יצחק הם בגי' ח' פעמים א-ל הויה כנ"ל. והנה התיבות אברהם יצחק ח' פעמים הם בגי' 3648. והגי' של ק"מ פעמים הויה היא 3640. ועם הוספת ח' למניין זה הם 3648. ואפשר דשייך לזה מש"כ שבע יפול צדיק וקם. והיינו דשבע יפול צדיק שייך לבחינת חטא דשייכא לאות ח'. וע"י בחינת קם הרומזת לק"מ פעמים הויה באה הכפרה ומיתוק הדינים דשייכי לחיבור אברהם ויצחק כנ"ל.

ונראה שבמילה חסד יש גם רמז לזה שהיא אותיות ח' ס"ד. וס"ד הוא הגי' של דין וח' ס"ד רמז לח' פעמים דין המתמתקים ע"י ח' פעמים א-ל הויה הנרמזים

הנה עקידת יצחק היתה ביוה"כ בין הערבים (והוא זמן תפילת נעילה). ובכוונות כ' שהמילה אברהם היא בגי' ח' פעמים א-ל. ורמז לחסד דשייך לא-ל ולאברהם. ונראה שיש רמז למיתוק הגבורות במש"כ בעקידה ויחבש אברהם את חמרו שהמילה חמרו היא אותיות ח' מר"ו ויש בה רמז לח' פעמים גבריאל שהוא בגי' מר"ו. והוא כנגד ח' פעמים א-ל הרמזים בתיבת אברהם דשייך לחסד ולמיתוק הגבורות דגבריאל.

וכן המילה יצחק היא בגי' ח' פעמים הויה ויצחק שייך לגבורה וח' פעמים הויה רמזים למיתוק הגבורה כעניין ח' פעמים א-ל הרמזים באברהם. ובחיבור אברהם ויצחק (דשייך למיתוק הגבורה בחיבור החסד והגבורה) איכא חיבור של ח' פעמים א-ל



ויש בזה רמז למיתוק הגבורות של מנצפ"ך כפולות בב' פעמים אלף. והיינו שמנצפ"ך כפולות הם בגי' 560. ו-2000 רומז לב' פעמים אלף (שא' במילוי הוא אלף). והמיתוק הוא בא' כמש"כ בזוהר (חקת) בעניין א' פ"ר של פרה אדומה.

ונראה שעניין ח' ש"כ רומז לחטא שיוצר חשך בעולם ומביא דינים ששייכים לש"כ ניצוצות קרדוניתא. וח' שמ"ל רומז לתשובה ולתיקון החטא שהוא אותיות ח' שלם שיש בזה רמז להשלמת החטא ותיקונו. וזה מביא את האור וזה עניין ש"ע ניצוצין דנהורא שעניינם חסד רחמים שבגי' ש"ע. ונראה שח' שמ"ל רומז לח' פעמים שמ"ל שהם בגי' 2960.

ומניין זה שייך לאור כמש"כ יוצר אור. והיינו שהמילה יוצר היא אותיות י' רצ"ו. ורומז לי' פעמים רצ"ו שהם בגי' 2960. ושייך לרצון שעניינו אהבה חסד ורחמים דשייכי לאור.

וזה נרמז בח'. וכמו שנרמז במילה רשעים שהיא אותיות יע"ר שם ויע"ר הוא הגי' של מנצפ"ך. ושייך לזה מה שנמשלו הרשעים לחיות היע"ר דשייכי ללילה כמו שדרשו חז"ל עה"פ דכ' בו תרמוש כל חייתו יע"ר. והלילה שייך לגבורות.

ואפשר דשייך לזה עניין מה שעקידת יצחק היתה ביוה"כ. והיינו שבו מתכפרים החטאים ומתמתקים הדינים וכמש"כ האר"י שהמילה כפור היא אותיות כ"ו פ"ר. ורומז למיתוק גבורות מנצפ"ך שבגי' פ"ר בשם הויה שבגי' כ"ו.

והנה המילה חשמל היא אותיות ח' שמ"ל. והמילה חשך היא אותיות ח' ש"כ. ונראה שיש בזה רמז שהאותיות שמ"ל הם בגי' ש"ע ורומז לש"ע ניצוצין דנהורא דשייכי לאור ולחשמל. וש"כ רומז לש"כ ניצוצות קרדוניתא שעניינם הוא דינים וגבורות ששייכים לחשך. וזה עניין ח' ש"כ וח' שמ"ל. ונראה שח' ש"כ רומז לח' פעמים ש"ך שהם בגי' 2560.

יחליפו כח וגו'. והיינו שהתיבות וקוי ה' יחליפו הם אותיות וקוי יחלי הויה פ"ו. והתיבות וקוי יחלי עה"כ דב' תיבות הם בגי' יעקב. והתיבות הויה פ"ו הם בגי' הויה אלקים. וחיבור ב' שמות אלו שייך למיתוק הגבורות כמש"כ באר"י. ומיתוק הגבורות שייך לכ"ח דהיינו כ"ח פעמים הויה שהם בגי' של יעקוב ישראל כנ"ל. ואפשר דשייך לזה נמי מש"כ ובידך כח וגבורה. והיינו שע"י כ"ח פעמים הויה מתמתקת הגבורה.

והנה יעקב הוא בגי' ב' פעמים א-ד-נ-י הויה כמש"כ באר"י. ונראה שהתיבות יעקוב ישראל הם בגי' ח' פעמים א-ד-נ-י הויה (עם כולל אחד). ועניין חיבור השמות אד' והו' נרמז עוד ביעקב שיש לו' ג' שמות דהיינו יעקב יעקוב ישראל. והגי' שלהם היא 911. וי' פעמים הויה עם י' פעמים אד' עם כולל אחד הם בגי' 911.

ואפשר דעניין הח' פעמים הנרמז באברהם ביצחק וביעקוב ישראל ובתיבת חמור כנ"ל שייך למיתוק הדינים שמקור הדין הוא בחטא

ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם אברהם (ויאמר הנני (שם כ"ב י"א)

רמזים בשייכות עקידת יצחק למיתוק הדינים

יצחק ולמיתוק הדינים ולחיבור יסו"מ ולכך תקעו בגי' יסוד מלכות כמש"כ בבני יששכר.

והנה מנצפ"ך כפולות הוא בגי' תק"ס וכו' האר"י דזה עניין קס"ת הסופר אשר לגבראל. וכו' והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וגו' ונראה דבתיבת סבך רמז מיתוק הדינים דקרניו של האיל דהיינו השופר דסבך הוא יער ויער הוא גי' דמנצפ"ך כמש"כ באר"י. וכן

שביעית. והיינו דשייך יצחק לאש דשייכא למלכות כמש"כ באר"י ומלכות היא שביעית בחג"ת נהי"מ.

והתיבות ויאמר הנני בגי' שבע והוא חיבור אברהם דמים ויסוד לשבע דמלכות והוא סמוך לאברהם אברהם שבגי' מלכות.

ועניין תקיעת שופר בקרן של איל שייך נמי לעקידה זכר לאילו של

באר"י כ' דמים שייכי ליסוד ואברהם שייך לחסד ולמים. ונראה דכפילות תיבות אברהם היא בגי' מלכות. ונרמז בזה שבמעשה העקידה נתחברו היסוד והמלכות וחיבור היסוד והמלכות שייך למיתוק הדינים כמש"כ באר"י.

ונקרא עקדת יצחק דשייך לחיבור וקשירת בחינת אברהם הקושר ליצחק הנקשר. ועקידת יצחק בגי'



קוראים גם עניין זה בר"ה עם העקידה דשייך למיתוק כנ"ל. ותיבת וילכו היא בגי' מאה כ"ו ורומז למאה קולות דשופר דשייכי לשם הו' דכ"ו השייך לרחמים דשופר. וב"פ וילכו שניהם יחדו שייך לב' מיתוקים דכפילות מנצפ"ך דשניהם היינו אברהם ויצחק דשייכי לחסד וגבורה ויחדו הוא חיבורם דשייך למיתוק.

וג' הבנים הראשונים הם עוז בוז וקמואל והם בגי' משיח דשייך לחיבור יסו"מ דגאולה ולמיתוק הדינים. וכן כשד רומז לשכ"ה ניצוצין דקרדוניתא דכשד עה"כ בגי' שכ"ה. וחזו פלדש וידלף הם בגי' תקנ"ט ועה"כ הם בגי' תק"ס כמו מנצפ"ך כפולות.

ובתואל שילד את רבקה הוא או' בתו א-ל דהיינו דבתו רבקה שייכא לחסד דשייך לא-ל וכנ"ל שהיא בגי' דבש.

והבנים שילדה הם טבח גחם תחש מעכה שס"ת שלהם הוא חמשה ורומז לה' גבורות דמנצפ"ך שנמתקו בעקידה. ונראה דלכך

סבך בגי' גדולה דהיינו דכ' רבתי כה' מאות הוא בגי' תקס"ב והיינו הגי' של מנצפ"ך כפולות ועוד ב' יתירים דשייכי לב' פעמים א' דא' פ"ר שייך למיתוק הדינים דמנצפ"ך כמש"כ בזוהר דפרה היא ה' פ"ר וע"י השריפה הופכת לא' פ"ר וזהו המיתוק דאפר פרה.

ונראה דמש"כ אחר העקידה עניין לידת רבקה שייך נמי למיתוק הדינים דרבקה בגי' דבש עה"כ. וכן לידת הבנים דנחור שייך לזה דנחור או' נ"ו ר"ח ונ"ו שייך למנצפ"ך שבחלוקה שוה לה' הוא נ"ו ור"ח הוא גי' יצחק השייך לגבורה.

**העלון לע"נ זקניי הרב יצחק בן הרב מיכאל זאב הלבפשט זצ"ל
והרב אשר אנשיל בן הרב חיים מרדכי דויטש זצ"ל שהשבוע חל יום פטירתם**

לתגובות השתתפות והנצחות וכן לקבלת העלון במייל
יש לפנות לכתובת 2665adk@gmail.com
או לטלפון 0527133059
עימוד: א.כהן 058-328-1877



כדורים לאוזניות